

Sundhed i vore Finanser. Jeg tror ikke, at den nuværende Regering skal være alt for bekymret over de Bemærkninger, man fra Oppositionens Side fremsætter over det slette finansielle Styre, thi det finansielle Styre, som blev gennemført af de tidligere Regeringspartier, tror jeg ikke har vundet nogen som helst Anerkendelse i den danske Befolkning. Jeg tror, at hele den danske Befolkning i Virkeligheden nærer en Angst for, at vi igen skal komme ind i et lignende finansielt Styre.

Jeg vil dernæst gerne gøre nogle enkelte Bemærkninger om Landbrugsbevillingerne. Der er sagt, at det danske Landbrug lader sig kraftigt understøtte paa Finansloven — man har ellers ikke kunnet finde, at der var nogen Beskyttelse for Landbruget, uden Ostetolden paa de 10 Ø. pr. Pund, en Beskyttelse, som man i øvrigt har tilbuddt at give Afkald paa. Jeg vil hertil gerne sige, at af det Beløb, der paa det sidste Statsregnskab er opført som egentlige Landbrugsbevillinger, godt 11 Millioner, kan man regne de 3 Millioner som Udgifter, der i og for sig ikke vedkommer Landbruget direkte. Der gaar godt 1 Million til Landbohøjskolen, og Landbohøjskolens Virksomhed omfatter jo ikke alene Uddannelsen af Landbrugskandidater, altsaa videnskabeligt uddannede Landbrugere, men ogsaa af Landinspektører, Dyr læger, Forstmænd o. s. v. Men det er den eneste videnskabelige Landbrugsanstalt, vi har, og hvis den særlig skulde regnes paa Landbrugets Konto, maatte man ogsaa regne Polyteknisk Lærestanstalt paa Industriens, og det tror jeg ikke, man bør. Til Sandflugtens Dæmpning gaar der 680 000 Kr.; det er heller ikke et Beløb, man kan føre Landbruget til Last. Hvorvidt man skal gøre det for Skovplantningens Fremmes Vedkommende, 878 000 Kr., kan være omtvisteligt. Endelig er der Administrationen af Husmandslovene, som beløber sig til 301 000 Kr. Det er heller ikke et Beløb, man kan regne til de særlige Landbrugsunderstøttelser. Af de 7 900 000 Kr., som bliver tilbage, er der i Virkeligheden kun 2,3 Millioner, der gaar til direkte Anvendelse af Landboforeningerne og Husmandsforeningerne. Man kan sige, at det er et ikke lille Beløb, men i Forhold til den betydelige Virksomhed, der udfoldes, er det dog ikke saa forfærdelig stort. Det er det Svinghjul, som faar Arbejdet til at gaa, og jeg tror, at i Tider som disse, hvor man netop ønsker, at Erhvervene skal blomstre bedst muligt, er det ikke just den Slags Bevillinger, man skal trække ind paa. Jeg mener, man vel skal gøre disse Bevillinger saa økonomiske som muligt, der skal

ikke gives noget ud, som kunde spares, men jeg tror, man skal tage sig vel i Agt for at gribe ind her og mene, at man godt kan undvære ethvert Tilskud til saadanne Foranstaltninger, som foretages gennem Landboforeningerne. Ofte hører man Landbrugere selv udtale sig i den Retning, men det er ofte Folk, som ikke selv har været i megen Forbindelse med dette Arbejde. Thi det er jo saaledes med det Arbejde, Landboforeningerne udfører, og Husmandsforeningerne med, at de Resultater, de opnaar, ikke holdes hemmelige for andre, for at de selv kan udnytte dem, de bliver netop i videst muligt Omfang bragt til alles Kundskab, baade til dem, der er i Foreningerne, og til dem, som ikke er det. Her er sikkert en betydelig Forskel paa den Fremgangsmaade, mange Industrier maa anvende, at man, hvis man har fundet en udmærket Metode, søger at holde den for sig selv for at kunne udnytte den fuldt ud. For Landbrugets Vedkommende gør man det modsatte: man søger at bringe den til saa manges Kundskab som muligt, for at saa mange som muligt kan blive i Stand til at høste det størst mulige Udbytte af deres Bedrift. Jeg vil ogsaa gerne minde om, at i de sidste 20—30 Aar er der foregaaet et Oplysningsarbejde i vort Landbrug af et saadant Omfang og en saadan Karakter, at vi vel har Lov til at sige, at vore Landbrugere staar paa Højde med de bedste. Jeg tror, at medens man nu i en hvilken som helst Landbrugsbedrift hvor som helst i vort Land, inde midt paa den jydsk Hede, eller hvor man vil, er fuldstændig klar over, i hvilket Forhold man skal anvende de forskellige Værdistoffer, som findes i kunstig Gødning eller lignende, vil man ikke let træffe en lignende Forstaaelse, naar man kommer til andre Lande. Denne større Oplysning hos os grunder sig i Virkeligheden paa det omfattende Materiale, der er skaffet til Veje ved den Række af Forsøg, som er lagt ud paa Landbrugernes egen Jord, for at de kunde maale og se, hvilken Virkning der kan komme ud af Anvendelsen af disse Gødningsstoffer. Det samme gælder det Forhold, at man nu i Landbruget er fuldstændig klar over, at naar man dyrker Rodfrugter, er det i og for sig ikke Kvantiteten, men Kvaliteten, det kommer an paa, ikke hvor mange Tons Roer man avler, men hvor meget Tærstof, Værdistof der er i dem. Paa dette som paa saa mange andre Omraader har man faaet gjort et Oplysningsarbejde, som er af den allerstørste Betydning. Jeg tror, man skal tage sig vel i Agt, inden man rører ved dette